

Podvod

Jan Nedvěď

(Doprovod: 6, refrén 3)

1. *Rubato*, 2. *Moderato*

Em Am D⁷

1. Na dla-ni jednu z tvých řas, do tmy se kou-kám. Hraju si písnič-ky tvý,
Pod polštář do-pi - sů pár, co pos-la-las, dávám. Píšeš, že rá-da mě máš

D⁷ G Am

6 co jsem ti psal. Je skoro půl-noc a z koste-la zvon mi noc připo-mí
a trá-pí tě stesk.

Em Am H⁷

11 ná, půjdu se mejt a pozhasí-nám, co bude dál?

1. H⁷ 2. H⁷ Am

16 R: Chtěl jsem to rá - no, kdy na-posled sní - dal jsem s tebou ti říct,

Em Am D⁷

20 že už ti nezavolám. Pro jednu pitomou hol-ku, pro pár nocí tou-hy, podved jsem

G H⁷ Em

24 všechno o čem do-ma si sníš. Teď je mi to lí - to. 3

2. Kolikrát člověk může mít rád, tak opravdu z lásky?

Dvakrát či třikrát to ne, i jednou je dost.

Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?**R**